

ASORKD

ASOCIACE SDRUŽENÍ PRO OCHRANU A ROZVOJ KULTURNÍHO DĚDICTVÍ ČR

The Association for the Conservation and Development of the Cultural Heritage in the Czech Republic

Karolíny Světlé 5, 110 00 Praha 1, prezidium@asorkd.cz; <http://www.asorkd.cz/>
Tel.: +420 371 595 624; GSM: +420 777 183 077, +420 737 939 104, +420 736 181 289

Vyjádření k demolici domu na rohu Václavského náměstí a Opletalovy ulice.

ASORKD se připojuje k institucím i občanským seskupením, které hájí zachování tohoto domu. Důvodem proti demolici je nejen kvalitní a na svou dobu avantgardní architektura, ale i nebezpečí poškození prostoru Václavského náměstí i panoramatu pravobřežního svahu předimenzovaným navrženým objektem. Václavské náměstí je ovládáno a sjednocováno budovou Národního muzea, které se uplatňuje výrazně i v panoramatických pohledech. Dominantní postavení Muzea podporuje klidná zástavba s vyrovnanou siluetou po obou stranách horní části náměstí až po ulice Vodičkova a Jindřišská. Teprve pod nimi nabývají domy i jejich siluety na rozmanitosti. Pražské pravobřežní panorama vyvažuje v kompozici městského reliéfu svou klidnou strukturou dramatický levý břeh s Pražským hradem a malostranskými věžemi. Každé poškození měřítka struktury Starého a Nového města, daného v panoramatu střechami nad historickými parcelami – ať převýšenou tupě zakončenou hmotou nebo neúměrnou plochou nového objektu – poškozuje kvalitu panoramatu jako celku. Příkladem je dopravní dispečink v ul. Na bojišti, působící ve svém prostředí v panoramatu jako vřed. Navržená budova představuje toto nebezpečí jak z horizontu panoramatu tak z prostoru Václavského náměstí ve vztahu k Muzeu – obzvláště při pohledech z dolní části náměstí.

Demolici domu ve prospěch nově navrženého objektu s devíti nadzemními podlažními (stávající dům má o tři podlaží méně) schválili loni v listopadu radní Prahy 1 v čele s Filipem Dvořákem (ODS) s podporou magistrátních památkářů zastoupených Janem Kněžínkem - v rozporu se stanoviskem Národního památkového ústavu. Starosta Prahy 1 a ministr kultury jejich stanovisko potvrdili. Skutečnost, že pražské historické centrum bylo vyhlášeno r. 1971 vládou Československé socialistické republiky Pražskou památkovou rezervací a v r. 1992 zapsáno na seznam světového kulturního dědictví, se zřejmě z vědomí magistrátních památkářů, pražských radních i ministerstva kultury, zcela vytrácí. Jan Kněžínek dokazuje naprostý nedostatek kompetence svou argumentací proměnou výšky zástavby v 19. století. Dnešní charakteristika novoměstské zástavby je dána měřítkem 19. století na středověkém půdorysu – vznikla tím nová kvalita, která je právem předmětem ochrany.

Pražské historické centrum stále soustřeďuje správní městské i celostátní funkce, obchod, bydlení – je to živý městský organizmus, který prochází plynule změnami, nemůže být zakonzervován do skanzenu. Z jeho památkové ochrany ale vyplývá požadavek na zachování identity a kontinuity vývoje. Znamená to respektování prostorových vztahů a architektonických kvalit jednotlivých objektů. Současný neutěšený vývoj neúspěšných nových staveb, které postupně ničí historické centrum, dokládá nedostatečnost územního plánu, který neumí vhodnými regulativy ochránit město před korupcí a hrabivostí investorů. Hodnoty historických měst jsou veřejným statkem, jejich ztráta je ztrátou nás všech.